Op weg naar een gezamenlijke digitale basis voor gemeenten

Nadere toelichting
Collectivisering Dienstverlening – Common Ground

september 2026

Vereniging van Nederlandse Gemeenten
Nassaulaan 12
2514 JS Den Haag

info@vng.nl

september 2026

Inhoud

1. Doel en inleiding 3
2. Waarom is een gezamenlijke digitale basis nodig? 5
3. Wat levert een gezamenlijke digitale basis de gemeenten op? 6
4. Voorbeelden van maatschappelijke waarde 6
5. Stapsgewijs bouwen aan een gezamenlijke digitale basis 7
6. Wat staat ons te doen? 7
7. Regievoering op de collectieve voorzieningen 8
8. Financiële uitwerking 8
9. De route naar besluitvorming 10

1. Inleiding, doel en scope

Doel en scope van deze informerende nota

De ALV heeft in 2025 uitgesproken dat gemeenten als eerste de digitalisering voor het domein dienstverlening willen collectiviseren via de realisatiekoers Common Ground.

Daarmee vormt Common Ground één van de eerste concrete uitwerkingen van de collectiviseringskoers: gemeenten werken gezamenlijk aan een gedeelde digitale basis, gezamenlijke voorzieningen en een bijpassende regieorganisatie, die nodig is om deze voorzieningen namens het collectief van gemeenten te realiseren en beschikbaar te houden.

Deze informerende tussenstap geeft de leden gelegenheid zich richting de BALV van december 2026 verder te verdiepen in de voorstellen, aanvullende aandachtspunten mee te geven en zich voor te bereiden op de inhoudelijke besluitvorming. Ook biedt dit ruimte om eventuele steunbetuigingen, aandachtspunten of moties zorgvuldig voor te bereiden.

Deze uitwerking bouwt voort op eerdere ALV-besluiten waarin het belang van gezamenlijke sturing en uitvoering voor Common Ground is onderschreven.

- Collectieve dienstverlening | ALV 2025
    - Resolutie ‘Als één sterke bestuurslaag regie op de digitale samenleving’
    - Realisatiekoers Common Ground
- Propositie Common Ground | ALV 2024

Deze ontwikkeling sluit ook aan bij de verenigingsstrategie van de VNG, waarin gemeenten gezamenlijk optrekken waar maatschappelijke opgaven daarom vragen en waarin de vereniging gemeenten ondersteunt bij het versterken van hun bestuurskracht, uitvoeringskracht en digitale slagkracht. De voorgestelde koers voor Common Ground is een concrete invulling van deze gezamenlijke ambitie op een deel van het terrein van digitalisering.

Door de informatiekundige visie Common Ground eerst smal toe te passen op het publieke dienstverleningsdomein wordt ervaring opgebouwd en meerwaarde bewezen. Daarna kan worden besloten om middelen beschikbaar te stellen om Common Ground ook in andere domeinen toe te passen.

In de periode tot aan de BALV staan met name de volgende bestuurlijke vragen centraal:

1. Welke onderdelen van de gemeentelijke informatievoorziening voor dienstverlening organiseren gemeenten gezamenlijk en welke blijven lokaal?
2. Welke governance, bevoegdheden en verantwoordelijkheden zijn nodig voor effectieve collectieve regie waarin de belangen van alle gemeenten zichtbaar zijn?
3. Op welke wijze worden de benodigde regie- en leveringstaken organisatorisch belegd?
4. Rechtvaardigen de maatschappelijke en financiële baten de benodigde investeringen en jaarlijkse kosten?
5. Hoe worden kosten, risico's en baten op een evenwichtige wijze verdeeld?

6. Welk tempo en welke groeistrategie passen bij de gezamenlijke ambitie van gemeenten?

2. In het kort: de ingezette koers

Wat houdt Common Ground in? Common Ground is de visie die beschrijft hoe gemeenten hun informatievoorziening willen inrichten, in één digitale basis. De kern van die basis is de wijze waarop gemeenten gegevens vastleggen, beheren, delen en beschikbaar stellen. Inwoners, ondernemers en ambtenaren moeten kunnen beschikken over relevante, betrouwbare en samenhangende informatie, zonder dat deze verspreid staat over tientallen afzonderlijke systemen. Gegevens moeten vindbaar, herbruikbaar en veilig toegankelijk zijn, zodat gemeenten inwoners beter kunnen helpen, sneller kunnen handelen en maatschappelijke opgaven effectiever kunnen aanpakken. De transitie naar een moderne informatievoorziening vereist niet alleen een meerjarige transitie-aanpak, maar ook betrokkenheid en inzet van vele samenwerkingspartners en mede-overheden.

Collectieve voorziening: Gemeenten werken toe naar een gezamenlijke digitale basis voor de gemeentelijke dienstverlening. Die basis bestaat in eerste instantie uit een collectieve gegevensvoorziening waarin gegevens op een eenduidige, veilige en herbruikbare manier beschikbaar komen voor dienstverlening en uitvoering. Op deze basis kunnen bestaande en nieuwe gemeentelijke voorzieningen voortbouwen. Dit vereist dat gemeenten gezamenlijk en niet vrijblijvend de overstap naar de collectieve gegevensvoorziening maken.

Regievoering: Om dit mogelijk te maken is gezamenlijke regievoering nodig. Vanuit regievoering worden standaarden vastgesteld, voorzieningen ontwikkeld, beheerd en geleverd, en kwaliteit bewaakt. Gemeenten krijgen ondersteuning bij ingebruikname en doorontwikkeling.

Investering: Dat vraagt om investeringen in ontwikkeling, beheer en regievoering. Tegelijkertijd verschuiven op termijn ook bestaande uitgaven die gemeenten nu individueel doen naar collectieve voorzieningen en collectieve uitvoering.

Opbrengst: Door expertise, beveiliging en doorontwikkeling gezamenlijk te organiseren kunnen gemeenten beter inspelen op nieuwe eisen en risico's. Ook ontstaat meer grip op afhankelijkheden van leveranciers en meer invloed op de toekomstige ontwikkeling van de gemeentelijke informatievoorziening. Collectivisering gaat niet alleen over efficiënter samenwerken, maar ook over het versterken van de digitale autonomie van gemeenten: gezamenlijk meer grip krijgen op gegevens, voorzieningen, standaarden en afhankelijkheden die cruciaal zijn voor publieke dienstverlening.

Nederlandse Digitaliseringsstrategie: Deze ontwikkelingen sluiten aan bij de Nederlandse Digitaliseringsstrategie, waarin digitale autonomie, weerbaarheid en publieke regie over digitale voorzieningen als belangrijke maatschappelijke opgaven zijn benoemd. De collectieve gegevensvoorziening draagt eraan bij dat gemeenten gezamenlijk meer grip krijgen op de digitale infrastructuur die noodzakelijk is voor hun publieke taak en eenvoudiger informatie kan uitwisselen met ketenpartners en sluit aan op basisregistraties en het landelijke Federatieve Datastelsel.

Invoering: Voor gemeenten betekent dit geen verplichte vervanging van bestaande systemen ineens. Gemeenten kunnen stapsgewijs aansluiten op natuurlijke momenten die passen bij hun eigen situatie.

Draagvlak: De koers wordt breed ondersteund door verantwoordelijken in de dienstverlenings- en IT-domeinen bij de betrokken gemeentelijke coalities, waaronder de G4- en Dimpact-gemeenten, door gemeentelijke samenwerkingsverbanden, koplopergemeenten, communities en een groeiend aantal leveranciers. De Vereniging van Directeuren Publieksdiensten (VDP) geeft aan dat juist

gemeenten die niet in een coalitie zitten of onvoldoende schaal hebben om zelf voorop te lopen, het meeste belang hebben bij collectieve voorzieningen, afdwingbare standaarden en centrale ondersteuning. Dit sluit aan op de voorgestelde koers.

3. Waarom is een gezamenlijke digitale basis nodig?

Gemeenten kiezen vanuit gelijkwaardigheid voor een collectieve aanpak van digitalisering. Er zijn tal van redenen waarom Common Ground als gezamenlijke digitale basis van groot belang is.

Hoogwaardige oplossingen, meer slagkracht

Gemeenten staan voor de opgave om inwoners en ondernemers steeds beter, sneller en efficiënter van dienst te zijn. Tegelijkertijd worden maatschappelijke uitdagingen zoals woningbouw, bestaanszekerheid, zorg, duurzaamheid en veiligheid steeds complexer. Slagvaardige uitvoering van deze opgaven vereist een moderne, veilige en toekomstbestendige digitale basis. Collectivisering biedt de mogelijkheid om kennis, investeringen en uitvoeringskracht te bundelen. Daardoor kunnen gemeenten meer bereiken dan wanneer iedere gemeente afzonderlijk vergelijkbare vraagstukken oplost.

Versnipperde informatievoorziening

De huidige gemeentelijke informatievoorziening is hiervoor onvoldoende ingericht. Veel gegevens zijn verspreid over verschillende IT-systemen, koppelingen tussen die systemen zijn complex en gemeenten zijn vaak afhankelijk van een beperkt aantal leveranciers. Hierdoor zijn gegevens niet altijd eenvoudig vindbaar, herbruikbaar of uitwisselbaar. En kost het gemeenten veel tijd, geld en capaciteit om veranderingen door te voeren. Door voorzieningen collectief te ontwikkelen en beheren kunnen gemeenten versnippering verminderen, kennis en investeringen bundelen en sneller inspelen op nieuwe maatschappelijke en juridische ontwikkelingen. Gezamenlijke standaarden, architectuurafspraken en heldere sturing zorgen ervoor dat deze voorzieningen veilig, betrouwbaar en samenhangend functioneren.

Beheersing van kosten en risico’s

Gemeenten hebben gezamenlijk belang bij een sterke digitale basis. Wanneer gemeenten afzonderlijk blijven investeren in vergelijkbare voorzieningen, blijven kosten, risico's en afhankelijkheden versnipperd.

Wettelijke verplichtingen

De nationale en Europese eisen op het gebied van informatiebeveiliging, privacy, digitale weerbaarheid en transparantie nemen toe. Denk daarbij aan de Cyberbeveiligingswet (CBW), de Baseline Informatiebeveiliging Overheid (BIO), de Wet open overheid (Woo) en andere wet- en regelgeving. Zonder collectivisering wordt het moeilijker om te voldoen aan steeds strengere eisen rond informatiebeveiliging, transparantie, continuïteit en gegevensuitwisseling.

Digitale autonomie

Collectivisering helpt gemeenten om hun digitale autonomie te versterken, oftewel de mate waarin gemeenten zelf invloed kunnen uitoefenen op hun gegevens, informatievoorziening en digitale dienstverlening. Wanneer cruciale voorzieningen, gegevensstructuren en koppelingen volledig afhankelijk zijn van individuele of niet-Europese leveranciers, neemt die invloed immers af.

Meer zeggenschap

Door gezamenlijk standaarden vast te stellen, voorzieningen collectief te organiseren en regie te voeren op de ontwikkeling daarvan, vergroten gemeenten hun zeggenschap over de digitale basis waarop hun dienstverlening steunt. Daarmee wordt niet alleen de afhankelijkheid van afzonderlijke leveranciers verminderd, maar ontstaat ook meer grip op toekomstige ontwikkelingen, kosten en risico's.

4. Wat levert een gezamenlijke digitale basis de gemeenten op?

Een gezamenlijke digitale basis leidt tot:

- betere en efficiëntere dienstverlening aan inwoners en ondernemers;
- een sterkere ondersteuning van maatschappelijke opgaven;
- meer grip op gegevens en informatiebeveiliging;
- betere ondersteuning van wettelijke verplichtingen;
- meer digitale autonomie door grotere zeggenschap over voorzieningen, standaarden en doorontwikkeling;
- minder afhankelijkheid van individuele leveranciers;
- minder verstoringen in de uitvoering door verhoogde cyberweerbaarheid en lagere kans op uitval van systemen;
- snellere innovatie en hergebruik van oplossingen;
- lagere structurele kosten op langere termijn.

Daarbij is ook uitgesproken dat collectieve regie en uitvoering nodig zijn om deze ontwikkeling mogelijk te maken. Met de voorstellen die nu worden uitgewerkt wordt invulling gegeven aan die eerder vastgestelde richting, zonder vooruit te lopen op de uiteindelijke organisatorische vorm waarin deze taken worden ondergebracht.

De uitwerking van Common Ground vormt één van de belangrijkste bouwstenen binnen deze bredere collectiviseringsbeweging.

5. Voorbeelden van maatschappelijke waarde

Een gezamenlijke digitale basis is geen technisch doel op zichzelf. Op een digitale gegevensbasis bouwen de digitale voorzieningen voort die gemeenten gebruiken voor hun dienstverlening en uitvoering. Denk aan voorzieningen voor vergunningverlening, participatie, handhaving, inkomensondersteuning, schuldhulpverlening, burgerzaken en andere gemeentelijke taken. Het gaat uiteindelijk om de maatschappelijke en bestuurlijke waarde die daardoor ontstaat.

Een gezamenlijke digitale basis zorgt ervoor dat gegevens en voorzieningen op een veilige en gestandaardiseerde manier beschikbaar komen voor dienstverlening, beleidsvorming en uitvoering. Daardoor kunnen gemeenten sneller inspelen op maatschappelijke ontwikkelingen, nieuwe diensten eenvoudiger introduceren en inwoners beter ondersteunen. Van die maatschappelijke waarde zijn verschillende voorbeelden te geven.

- **Nieuwe dienstverlening**
  Hetzelfde geldt voor nieuwe dienstverlening. Wanneer gemeenten bijvoorbeeld een stadspas willen invoeren of uitbreiden, kunnen zij dit sneller realiseren wanneer de benodigde gegevens al gestandaardiseerd beschikbaar zijn. Gemeenten hoeven dan niet telkens opnieuw gegevensverzamelingen, koppelingen en processen in te richten, maar kunnen voortbouwen op voorzieningen die al collectief beschikbaar zijn.

- **Informatiebeveiliging**
  Ook voor informatiebeveiliging, transparantie en samenwerking levert een gezamenlijke basis voordelen op. Gemeenten krijgen meer inzicht in welke gegevens beschikbaar zijn, waar deze worden gebruikt en welke kwaliteit zij hebben. Dat versterkt de uitvoerbaarheid van wetgeving en vermindert de kwetsbaarheid van de informatievoorziening.

6. Stapsgewijs bouwen aan een gezamenlijke digitale basis

De afgelopen jaren hebben gemeenten, samenwerkingsverbanden, communities en leveranciers veel geïnvesteerd in de ontwikkeling van Common Ground-oplossingen. Dat heeft waardevolle resultaten opgeleverd. Tegelijkertijd zijn verschillende oplossingen naast elkaar ontstaan. De volgende stap is daarom om bestaande ontwikkelingen samen te brengen tot één gezamenlijk fundament waarop gemeenten, leveranciers en samenwerkingsverbanden verder kunnen bouwen.

Wat ons te doen staat, is het samenbrengen, standaardiseren en collectiviseren van de gemeentelijke gegevenslaag. Juist daar zit vandaag een groot deel van de versnippering. Door vanuit een gezamenlijke gegevensbasis te werken ontstaat een fundament waarop bestaande en toekomstige voorzieningen stapsgewijs kunnen voortbouwen.

Het gaat nadrukkelijk niet om één landelijke applicatie en ook niet om het in één keer vervangen van bestaande systemen. Gemeenten kunnen stapsgewijs aansluiten op natuurlijke momenten, bijvoorbeeld bij vervanging van systemen of vernieuwing van dienstverlening. Bestaande vakapplicaties blijven daarbij een belangrijke rol spelen.

Alhoewel dienstverlening het eerste concrete toepassingsgebied is, is het geen einddoel. Het bredere doel blijft het realiseren van een toekomstbestendige gemeentelijke informatievoorziening als onderdeel van de bredere digitaliseringsambities van gemeenten. De collectieve gegevensvoorziening vormt daarvoor een eerste belangrijke bouwsteen.

7. Wat staat ons te doen?

Dankzij breed draagvlak onder gemeenten en samenwerkingsverbanden, komen vragen en aandachtspunten goed op tafel. Zo bestaan er bijvoorbeeld terechte vragen over governance, financiering, lokale autonomie, invoering, risicoverdeling en samenloop met andere organisatorische ontwikkelingen. Die vragen zijn logisch gezien de omvang van de opgave en worden betrokken bij de verdere uitwerking.

De breed gedragen wens is om meer gezamenlijk op te trekken, terwijl tegelijkertijd voldoende ruimte blijft bestaan voor lokale keuzes en verschillen tussen gemeenten. We werken vanuit een gelijkwaardige basis.

Een belangrijk aandachtspunt daarbij is de verhouding tussen collectiviteit en lokale autonomie. Betere dienstverlening, meer samenhang, minder dubbel werk, meer transparantie over de status van aanvragen, hogere betrouwbaarheid, veiligheid en betere digitale toegankelijkheid moeten leidend zijn. Lokale autonomie is van waarde, maar mag niet betekenen dat inwoners en

ondernemers de prijs blijven betalen voor bestuurlijke en technische versnippering. Wanneer gemeenten gezamenlijk standaarden, voorzieningen en werkwijzen afspreken, neemt de gezamenlijke slagkracht toe, maar wordt tegelijkertijd een deel van de lokale beleids- en uitvoeringsruimte begrensd. Richting de BALV moet duidelijk worden waar die balans ligt. In het volgende hoofdstuk gaan we dieper in op de in te richten regievoering.

8. Regievoering op de collectieve voorzieningen

Om een gezamenlijke digitale basis daadwerkelijk te kunnen realiseren, is niet alleen samenwerking nodig, maar ook een structurele invulling van collectieve regie en uitvoering namens gemeenten. Gemeenten hebben in eerdere ALV-besluiten aangegeven dat voor de uitvoering van de Common Ground-koers gezamenlijke sturing noodzakelijk is. De beoogde startdatum van de structurele regievoering is 1 januari 2028.

Gemeenten organiseren dat opdrachtverlening, sturing, kwaliteitsbewaking en beschikbaarstelling namens het collectief plaatsvinden en organiseren regie op de levering. De ontwikkeling, levering en exploitatie van voorzieningen blijft plaatsvinden door marktpartijen, samenwerkingsverbanden en andere uitvoerende organisaties. Daarmee ontstaat meer samenhang, meer voorspelbaarheid en meer grip op kosten, kwaliteit, veiligheid en afhankelijkheden.

In feite organiseren gemeenten hiermee een aantal taken die momenteel afzonderlijk worden uitgevoerd. Door deze activiteiten collectief te organiseren kunnen gemeenten kennis, expertise en middelen bundelen en wordt voorkomen dat vergelijkbare werkzaamheden 342 keer afzonderlijk plaatsvinden.

Wat valt onder de gezamenlijke regievoering?

- het gezamenlijk bepalen van standaarden, architectuur en functionele specificaties;
- het verstrekken van opdrachten voor ontwikkeling, beheer en doorontwikkeling;
- het bewaken van de naleving van afgesproken standaarden en kwaliteitseisen;
- het organiseren van beheer, continuïteit en veiligheid;
- het beschikbaar stellen van voorzieningen aan gemeenten;
- het ondersteunen van gemeenten bij implementatie en gebruik;
- het verzamelen van wensen vanuit gemeenten en het vertalen daarvan naar verdere ontwikkeling.

Gemeenten spreken gezamenlijk af welke voorzieningen nodig zijn, aan welke eisen deze moeten voldoen en hoe deze worden ingezet. Daarna de taak om deze voorzieningen te (door)ontwikkelen en onderhouden. Ook is ondersteuning van gemeenten bij invoering en gebruik gewenst.

9. Financiële uitwerking

De maatschappelijke meerwaarde van de gekozen koers wordt breed herkend. Tegelijkertijd vraagt de financiële uitwerking om een zorgvuldige onderbouwing. Daarom worden momenteel verschillende scenario's uitgewerkt en doorgerekend. Daarin is aandacht voor zowel gunstige als minder gunstige ontwikkelingen.

Onderdeel van de financiële uitwerking zijn onder andere:

- investeringskosten;
- structurele beheer- en exploitatiekosten;
- gevolgen voor bestaande GGU-middelen;
- de wijze van financiering tijdens de opbouwfase;
- risico's en beheersmaatregelen;
- verwachte maatschappelijke en financiële opbrengsten.

Het uitgangspunt is dat gemeenten richting de uiteindelijke besluitvorming volledig inzicht krijgen in zowel kansen als risico's, zodat financiële of organisatorische gevolgen geen verrassing vormen.

Vooruitblik besluitvorming
De kosten voor realisatie, invoering, exploitatie en regievoering zijn indicatief in beeld gebracht aan de hand van ervaringen van bestaande coalities en inzichten in de huidige gemeentelijke IT-kosten. De inschattingen kennen nog een hoge onzekerheidsmarge. De komende periode wordt gewerkt aan het verkleinen daarvan.

De indicatieve jaarlijkse kosten voor de regievoering bestaan uit circa € 8 miljoen euro, die in het voorstel van december aanstaande aan de BALV als collectief te dragen kosten zal worden voorgelegd.

Hiernaast worden structurele kosten gemaakt voor ontwikkeling, beheer en doorontwikkeling van de collectieve voorziening en voor de onderliggende basisinfrastructuur. Deze zijn momenteel ingeschat tussen 8 en 15 miljoen euro per jaar. Koplopers besteden nu per jaar ca. 5 miljoen. In het voorstel naar de BALV van december 2026 zal dit worden voorgesteld met bekosting via ‘betaling voor gebruik’. Om instappen aantrekkelijk te houden wordt voorgesteld in het begin een deel van deze kosten collectief voor te financieren. Hoe sneller gemeenten overstappen, hoe eerder het punt van return-of-investment is bereikt. Een belangrijk uitgangspunt is dat een groot deel van deze uitgaven betrekking heeft op kosten die gemeenten vandaag de dag al lokaal maken voor vergelijkbare functionaliteit, beheer, infrastructuur en doorontwikkeling van IT-voorzieningen. In het beoogde model verschuiven deze uitgaven geleidelijk van individuele gemeenten naar een collectieve voorziening. Daartegenover staan financiële baten die ontstaan door standaardisatie, schaalvoordelen en het gezamenlijk organiseren van beheer en doorontwikkeling.

Ook zijn er gebruikskosten. Hoe intensiever een gemeente de voorziening gebruikt, hoe meer infrastructuur-capaciteit en opslagcapaciteit daarmee is gemoeid. In het voorstel naar de BALV van december wordt voorgesteld om deze kosten gebruiksafhankelijk in rekening te brengen bij de betreffende gemeente. Dit wordt momenteel ingeschat op € 0,35 tot € 0,70 per inwoner per jaar.

Tot slot zijn er nog lokale implementatiekosten. De overstap naar de collectieve voorziening betekent dat de gemeente gegevens moet overzetten van haar huidige systemen naar de collectieve gegevensvoorziening, haar personeel moet opleiden in het gebruik van de collectieve voorziening en dergelijke. Deze kosten zijn niet afzonderlijk geraamd. Omdat deze kosten sterk verschillen per gemeente, zijn zij in deze fase niet betrouwbaar te kwantificeren. Gemeenten maken dergelijke kosten ook bij reguliere vervanging van bestaande voorzieningen.

Naast deze schaalvoordelen worden ook andere potentiële financiële baten in beeld gebracht. Op lokaal niveau kunnen directe IT-kosten afnemen, bijvoorbeeld doordat het aantal benodigde aanbestedingen afneemt, minder eigen infrastructuur nodig is, koppelingen eenvoudiger worden en beheer en doorontwikkeling minder vaak afzonderlijk hoeven plaats te vinden. Daarnaast kunnen afgeleide besparingen ontstaan. Een meer gestandaardiseerde en gezamenlijk beheerde informatievoorziening kan bijvoorbeeld bijdragen aan lagere kosten voor informatiebeveiliging en cyberweerbaarheid.

Nieuwe systemen en diensten kunnen eenvoudiger en sneller worden ontwikkeld wanneer zij gebruik kunnen maken van een gestandaardiseerde gegevenslaag en bestaande collectieve voorzieningen. Ten slotte kunnen baten ontstaan doordat processen eenvoudiger kunnen worden ingericht en geautomatiseerd. De omvang van deze directe en indirecte baten wordt in de verdere uitwerking van de businesscase nader onderzocht en waar mogelijk gekwantificeerd.

De verwachting is dat gemeenten op verschillende momenten zullen aansluiten. Daardoor groeien de variabele kosten geleidelijk mee, terwijl een deel van de vaste kosten al vanaf de start moet worden gemaakt. Ook de overgang van bestaande lokale varianten naar de collectieve voorziening vraagt een tijdelijke voorinvestering, die zich naar verwachting terugverdient door schaalvoordelen en gezamenlijke ontwikkeling en beheer.

Richting besluitvorming wordt inzicht gegeven in de financiële consequenties van verschillende groeiscenario's, inclusief kansen, risico's en onderliggende aannames. Ook de wijze van bekostiging en de verdeling van kosten tussen collectieve en gebruiksafhankelijke componenten maken onderdeel uit van de nadere uitwerking.

10. De route naar besluitvorming

Resumerend, werken we stapsgewijs naar 1) een collectieve gegevensvoorziening en 2) structurele regievoering hierop. In aanloop naar besluitvorming wordt de haalbaarheid hiervan bepaald imiddels een uitvoeringstoets.

We voorzien de volgende beslismomenten om daar te komen:

Stap 1: BALV december 2026

Tijdens de BALV wordt besluitvorming over de collectieve gegevensvoorziening, de benodigde collectieve regie en levering, governancevraagstukken en de verdere organisatorische inrichting voorzien aan de hand van de in de inleiding genoemde bestuurlijke vragen.

In de periode tot aan de BALV worden gemeenten actief betrokken bij de verdere uitwerking van de voorstellen.

Stap 2: ALV juni 2027

Na het verwerken van de uitkomsten van de besluitvorming in de BALV worden de definitieve wijze van financiering, bekostiging en eventuele financiële randvoorwaarden aan de leden ter vaststelling voorgelegd.

Op deze manier kunnen gemeenten stap voor stap tot een zorgvuldig besluit komen, waarbij inhoudelijke keuzes en financiële consequenties afzonderlijk en transparant worden afgewogen.